

7 Ιανουαρίου 2014

**Τον δε νουν τρέφει ξένως! Τα λίγα... και ποιό και
το πως θα τα πάρουν! Πατήρ Κων/νος**

Στρατηγόπουλος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, επάνω στο χωρίο του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, κεφάλαιο 14ο, στίχοι 14 έως 22 , στα πλαίσια της ερμηνείας του κηρύγματος της Κυριακής, που έγινε την Κυριακή στις 18-08-2013.

Η περικοπή του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων. Τόσο λιτή περικοπή, αλλά τόσο, τολμώ να πω, συγκλονιστικά καθοριστική για τα δεδομένα τα οποία κατατρέχουν πάντοτε τον κόσμο, αλλά και την παγκόσμιο σημερινή οικονομία. Τα λίγα, και ποιοί θα τα πάρουν. Αυτά που λείπουν και αυτοί που δεν έχουν πως θα ζήσουν. Το κείμενο είναι καθοριστικό και πρέπει να το ακολουθήσουμε στην πορεία του.

Στο ξεκίνημα του κειμένου, οι Απόστολοι, θαρρείς και φέρονται ως σωστοί δημοσιογράφοι η κοινωνιολόγοι η οικονομολόγοι κάνουν τρεις σωστούς προσδιορισμούς. Βλέπετε αυτές οι ειδικότητες, είπα δημοσιογράφοι, κοινωνιολόγοι, οικονομολόγοι κάνουν [οι Απόστολοι] σωστούς προσδιορισμούς.

Τι είναι αυτοί οι τρεις προσδιορισμοί που κάνουν οι Απόστολοι και τους λένε στον Χριστό; Λένε πρώτα-πρώτα, «ο τόπος έρημός εστιν». Ο τόπος είναι έρημος, δεν παράγει τίποτε, δεν μπορούμε να ζήσουμε από εδώ. Αυτό είναι μια πραγματικότητα. Δεν είπαν ψέματα. Είναι μια πραγματική οριζόντια διαπίστωση. Ο τόπος ο έρημος.

Η δεύτερη διαπίστωση, λέει, «η ώρα παρήλθε». Τρέχει ο χρόνος, τι θα γίνει; Εδώ βιαζόμαστε. Εδώ υπάρχουν πεινασμένοι. Σωστή δεύτερη διαπίστωση. Αλλά και πάλι σε οριζόντιο επίπεδο.

Και η τρίτη διαπίστωση που είναι και πρόταση ταυτόχρονα προς τον Χριστό πως να λύσει το πρόβλημα, «απόλυσον τους όχλους, να πάνε στις αγορές για να αγοράσουν». Και σωστή διαπίστωση, πρέπει να υπάρχει αγορά να ψωνίσουν και να κινηθούν. Και τους βάζουν στη διαδικασία των αγορών. Και τα τρία πολύ σωστά. Κι όμως είναι λάθος και τα τρία. Γιατί είναι λάθος οι σωστές κοινωνιολογικές, οικονομικές, ανθρωπολογικές διαπιστώσεις των Αποστόλων;

Να ερωτήσουμε τους Πατέρες [για] κάποια σημεία. Την αγωνία την έχουν οι Απόστολοι. Οι παρόντες, ο όχλος, που δεν είναι πια όχλος, είναι μεν πέντε χιλιάδες άνθρωποι, όπως λένε οι Πατέρες δεκαπέντε χιλιάδες μετά γυναικών και παιδιών, αλλά δεν είναι όχλος αυτός. Γιατί δεν είναι όχλος; [Γιατί] έχει μια προσωπικότητα. Ποιά είναι η προσωπικότητά του; Το ότι τα ερωτήματα των Αποστόλων δεν τα έχουν αυτοί. Αυτοί δεν ρωτάνε ούτε πέρασε η ώρα, ούτε τι θα γίνει, ούτε τι θα φάμε, ούτε τι θα πιούμε, ούτε πως θα αντιμετωπίσουμε αυτή τη δυσκολία. Αυτοί

πια δεν είναι όχλος. Και γιατί δεν είναι όχλος; Γιατί πιστεύουν τον Χριστό. Και είναι δεκαπέντε χιλιάδες άνθρωποι.

Ξέρετε οι όχλοι δεν χαρακτηρίζονται από τους αριθμούς. Χαρακτηρίζονται από την προσωπικότητα που έχεις μπροστά στον Θεό. Και αυτοί οι δεκαπέντε χιλιάδες, όπως περιγράφει το κείμενο δεν έχουν καν την αγωνία των Αποστόλων. Τα ερωτήματα των Αποστόλων, τα καθημερινά που ανατρέχουν μπροστά μας, είναι περιττά γι' αυτούς. Γιατί αυτοί πρώτα στρέφονται μπροστά στον Χριστό. Και αυτή είναι η πρώτη συμβολή τους, προσέξτε, για να γίνει το θαύμα.

Το κάθε θαύμα θέλει συνεργία του Θεού πάντοτε, είναι του Θεού το θαύμα, αλλά και συνεργία των ανθρώπων. Όπως ακούμε το κείμενο νομίζουμε που είναι μόνο ο Θεός που παρεμβαίνει κάθετα. Όχι! Παρεμβαίνει κάθετα, αλλά υπάρχει συνεργία του λαού. Και η πρώτη συνεργία είναι αυτή: Το ότι ο λαός δεν έχει αγωνία, το ότι εμπιστεύεται τον Χριστό. Και ανοίγει πια το δρόμο στον Χριστό να κάνει το θαύμα. Όπως θα το κάνει.

Δεν μπορώ να το περιγράψω το θαύμα. Δεν μπορώ να μπω στη διαδικασία της κλάσεως των άρτων, αλλά οπωσδήποτε υπάρχει το στοιχείο της συνεργίας. Ότι ο λαός έχει μια βαθιά εμπιστοσύνη και δεν ακούει τις αληθινές αλλά τρελές και αήθεις προτάσεις των δημοσιογράφων, των οικονομολόγων, των κοινωνιολόγων και την αγωνία αυτών των πραγμάτων. Ο λαός έχει άλλο κοίταγμα. Κι αυτός έγινε λαός [του Θεού]. Απέκτησε προσωπικότητα• ότι πια ετοιμάζει τη δυνατότητα να γίνει αυτό που εμείς το λέμε θαύμα και δεν είναι θαύμα.

Γιατί τα πάντα είναι στα χέρια του Θεού. Ο Θεός τα ξέρει τα προβλήματα τα ανθρώπινα, αλλά περιμένει τη συνεργία μας. Αυτό το ξεχάσαμε. Συγκλονιστικά το ξεχάσαμε. Και προσέξτε. Η πρώτη συνεργία είναι το ότι δεν φοβούνται τίποτα απ' όλα αυτά που λένε οι Απόστολοι. Κι η δεύτερη συνεργία είναι που κάτι βάζουνε. Βάζουνε πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. Αυτά τα λίγα που έχουν. Καταθέτεις αυτά τα λίγα που έχεις. Κι ο Θεός τα κάνει όπως πρέπει να τα κάνει, όσα πρέπει να τα κάνει κι όπου πρέπει να τα δώσει. Και δε χρειάζεται να μαλώνουμε για το ποιός θα πάρει τα χωράφια, ποιός θα πάρει το Αιγαίο. Είναι μια άλλη στάση ζωής. Και αυτή η στάση ζωής έχει μια συνεργία. Και μπροστά σε αυτή τη συνεργία αλλοιώνει βαθύτατα τον άνθρωπο, τον κάνει πνευματικότατο.

Θυμηθείτε, τι είναι εκείνο που έκανε τους τρεις παίδες στη σκλαβιά της Περσίας, να μην τρώνε. Να νηστεύουν και να είναι πιο αειθαλείς από αυτούς που τρώγανε. Λειτουργούσαν άλλοι νόμοι δηλαδή. Τι είναι αυτό που λέει ο Χριστός όταν λέει, Του δίναν φαγητό οι μαθητές Του και λέει εγώ δεν χρειάζομαι, έχω φάει φαγητό. Αφού ήταν άνθρωπος, είχε ανθρώπινη φύση, δεν θα 'τρωγε; Προοδεύει και ανοίγει

μία άλλη δυνατότητα του ανθρώπου, που ζει με άλλα δεδομένα. Όπου οι βιωματικές του ανάγκες μεταφράζονται σε άλλα πνευματικά μεγέθη. Δεν καταργούνται μεν, αλλά είναι έτσι ποσοτικές και ποιοτικές εκφράσεις που δεν μπορώ να μπω στο θαύμα και να τις πω. Αλλά έτσι γίνεται το πράγμα.

Και προσέξτε. Μετά από λίγο θα μεταλάβετε. Τι λέει η ακολουθία της Ευχαριστίας; Πρώτα - πρώτα λέει, να μου καθαρίσεις το σώμα και την ψυχή. Λέει, το σώμα αυτό θεοί με το σώμα, αυτό που τρώω, το σώμα του Χριστού θεοί με το σώμα. Όχι μόνο την ψυχή. «Τον δε νουν τρέφει ξένως», λέει. Κι όχι μόνο με τρέφει, με τρέφει ξένως, με ένα παράξενο τρόπο. Εδώ είναι το μυστικό!

Εγώ δεν μπορώ να μπω στο μυστήριο του Θεού. Αλλά υπάρχει μυστικό. Η άλλη στάση του λαού. Που δεν ακούει φωνές αγωνίας. Και στρέφεται προς τον Θεό. Και ο Θεός αλλιώς μας δίνει μια χαρίτωση. Προσέξτε. Στρεφόμαστε στον Θεό κι Εκείνος μας χαριτώνει. Δεν μας βιάζει. Το μυστήριο αυτό δεν εξηγείται, αλλά εξηγείται. Είναι μία άλλη στάση. Και τότε όλα πολλαπλασιάζονται. Και τότε όλοι μπορούμε να ζήσουμε. Κι αν έχουμε αγάπη και κατανόηση και ταπείνωση, από τα λίγα που έχουμε, όλοι μπορούμε να ζήσουμε. Και όλοι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις κρίσεις. Και αυτή είναι η λύση οποιασδήποτε κρίσεως. Και η Εκκλησία πάντοτε που βρέθηκε μπροστά σε καθημερινά σκληρά κοινωνικά προβλήματα, και δεν έκλεισε τα μάτια Της, πάντα έτσι τα αντιμετώπισε. Πάντα τα αντιμετώπισε. Είχε τρόπο να τα αντιμετωπίσει αν υπήρχε στο λαό η ενότητα, η αγάπη, η διάθεση προσφοράς και η βαθιά προσήλωση και στάση προς τον Θεό, χωρίς να ακούσουν τις φωνές των ερινύων. Που δημιουργούν κάθε μέρα ταραχή. Εδώ είναι η μεγάλη έλλειψη. Και χάνουμε μέσα από αυτά την πίστη μας στον Θεό. Και δεν συνεργούμε στο θαύμα.

Και μετά θα καταθέσουμε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια που έχουμε για οποιονδήποτε πεινασμένο. Και θα μου πείτε, πόσοι θα φάνε; Όλοι θα φάνε. Άρκει να μπούμε σε άλλες πνευματικές προϋποθέσεις. Το πρόβλημα δεν μπορούν να το λύσουν οποιοιδήποτε φιλανθρωπικοί οργανισμοί. Δεν μπορούν να το λύσουν τα κράτη. Δεν μπορούν να το λύσουν τα υπουργεία.

Το πρόβλημα είναι πνευματικό, που περνάει μέσα από υλικά πράγματα. Κι αυτό το πρόβλημα, το καθημερινό οικονομικό πρόβλημα, που σήμερα το λέμε κρίση οικονομική, έτσι μπορεί να ξεπεραστεί. Αδύνατοι οι φορείς σήμερα να δώσουν τέτοιες λύσεις πνευματικές. Απεμπολούν τις προτάσεις της Εκκλησίας. Τις θεωρούν γελοίες. Κι όμως είναι «ΟΙ» απαντήσεις. Αλλά αυτό πως θα βιωθεί; Αν το ζήσουμε. Και οι μικρές η μεγάλες κοινότητες οι Ορθόδοξες αυτό μπορούν να το πετύχουν γιατί είναι κοινότητες αγαπητικές προς τον Θεό και στρεφόμενες προς τον Θεό. Κι αν έχουν ενότητα, έχουμε τη λύση του προβλήματος.

Ο πολλαπλασιασμός των πέντε άρτων. Ποιός θα μοιράσει τα χωράφια του παππού μου; Ποιός θα μοιράσει το Αιγαίο; Ποιός θα πάρει τα πετρέλαια της Μεσογείου; Ποιός θα πάρει το ουράνιο του Κονγκό; Κανείς! Αυτός που έχει αυτές τις προϋποθέσεις. Μετά πάντα θα υπάρχουν προβλήματα. Δημιουργούν πολέμους και ταραχές, και θα στεκόμαστε πάντα μπροστά στο πρόβλημα. Και μετά θα κλαίμε πάνω στα πτώματα και στα θύματα της οποιασδήποτε διαμάχης.

Πολλαπλασιασμός των πέντε άρτων. Χρειάζεται ενότητα, αγάπη, και βαθιά προσήλωση προς τον Χριστό. Λέει, «θεοί με το σώμα, τον δε νουν τρέφει ξένως». Να μπούμε σε αυτό το «ξένως». Είναι μια άλλη παρατήρηση. Αν δεν καταλάβατε τίποτα από ο,τι είπα, δεν πειράζει. Είναι αρκετά δύσκολα. Αλλά σας προκαλώ τουλάχιστον να μπείτε σε αυτό, αν μετά από λίγο μάλιστα θα μεταλάβετε. Τον δε νουν τρέφει ξένως. Γίνεται μια άλλη βαθιά αλλοίωση, η οποία ανοίγει τις δυνατότητες αυτές. Παρακαλώ, μόνον αυτό να μείνει, αν μετά από λίγο μεταλάβετε. Όσοι δεν μεταλάβουν, και αυτοί να το καταλάβουν. Τον δε νουν, τρέφει ξένως. Αν δεν μπείτε σε αυτό το «ξένο», πάντα θα έχουμε, θα είμαστε γεμάτοι προβλήματα και κρίσεις!

http://www.floga.gr/50/01/01/2012-3/24_201308180101.asp

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr